

nity College προέτεινεν, ὑποστηριχθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Jebb, τὴν τρίτην πρᾶξιν, καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ εἶχει τὸ δικαίωμα νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν νέα μέλη εἴτε διὰ προσκλήσεως εἴτε δι' ἐκλογῆς, νὰ συντάξῃ σχέδιον ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, ὑποβληθὲν εἰς τοὺς ἑταίρους ἐν προσεχῇ συνεδριάσει καὶ ἐπ' ἱῆς νὰ ἐτοιμάσῃ σχέδιον ἔργου ἐπιχειρηθησομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας. Γενομένου δὲ καὶ τούτου δεκτοῦ, ἐπηκολούθησε γενικὴ συζήτησις τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου. Ὁ κ. Thompson, διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν χειρογράφων ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ, ἀνεκοίνωσε τὰς ιδέας του περὶ τῶν χειρογράφων τῶν δυναμένων νὰ εὐρεθῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ κ. Ῥάλλης, ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἑταίρων, ὑποσχέθη νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν δυναμένην νὰ συντείνῃ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐρευναν ἐν ταῖς μοναῖς. Ὁ κ. Walter Perry ἐποιήσατο λόγον περὶ τοῦ μουσείου τῶν ἀποκαταργηθέντων ὅπερ ἐξήγειρε τὸ δίκαιον αὐτοῦ καὶ ὅπερ, ἐλπίζει, θὰ ἐξεγείρῃ καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας τὸ δίκαιον. Ὁ κ. Penrose ὡμίλησε περὶ ἐλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὁ κ. R. W. Macan περὶ τῆς νῦν συζητούμενης ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξαιρέσεως τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐκ τινων πανεπιστημιακῶν ἐξετάσεων καὶ ὁ κ. Percy Gardner περὶ τῶν Ἀγγλῶν ὑπαρχόντων ἐπιγράφων καὶ τῶν χειρογράφων. Μετὰ δὲ τινος λέξεως τοῦ κ. Coivins, διὰ γλαφυρῆς προσλαλιᾶς ὁ κ. Γεννάδιος, ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπανέλαβε τὴν διαβεβίωσιν τοῦ προέδρου περὶ τῆς ἐξαιρέσεως πάσης πολιτικῆς προθέσεως κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀνέμνησε τὸ παράδειγμα τοῦ ἐν Παρισίῳ Συλλόγου πρὸς δικάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἐν ἀποδείξει ὅτι εἶνε λίαν εὐχερὴς ἡ ἐπιδιώξις τῶν ἐλληνικῶν μελετῶν ἄνευ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὰ πολιτικὰ ζητήματα. Μεθ' οὗ ὁ κ. Γεννάδιος προέτεινε τὴν ἐκφράσιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κ. Newton, τὴν δὲ πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξεν ὁ κ. Φρεϊμαν, ὅστις διὰ δεινοῦ λογιδρίου συνεχάρη τῷ προέδρῳ ἐπὶ τῇ εὐρείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βίας ἣν ἔθηκε διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι οὐδεμία περίοδος τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας θὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ αὐτῆς. Μετὰ βραχείαν δὲ ἀπάντησιν τοῦ κ. Newton ἡ συνεδρία διελύθη.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ Ἀθηναίου).

Σ. Π. Α.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΠΟΛΕΩΣ ΒΙΕΝΝΟΥ.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων κρητικῶν πόλεων Ἱεραπότνης καὶ Λεβήνος ἔκειτο κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ γράψαντος τοὺς Σταδισμοὺς θαλάσσης, τοὺς ἐκδοθέντας τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Iriarte,¹ ἡ πόλις Βίεννος. Ἀπὸ Ἱερᾶς Πόδνης

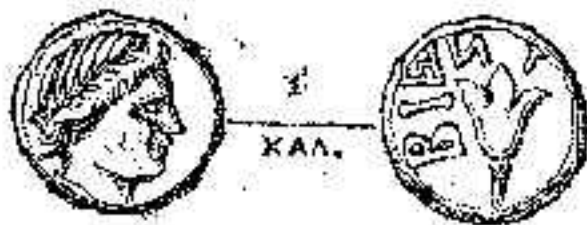
¹ Iriarte, Regiae bibliothecae Matritensis codices graeci Mss. n. 492.

εἰς Βιένον στάδ. ο' κοιλίδριόν ἐστιν ἀνέχον (i) τῆς Θαλάσσης. Ἀπὸ Βιένου εἰς Λέβηναν στάδ. ο'. » Τὴν αὐτὴν πόλιν ὁ μὲν Ἱεροκλῆς ὀνομάζει Βιένναν, ὁ δὲ Στέφανος ὁ Βυζάντιος Βιέννον. Ἐκμυθολογεῖτο δὲ περὶ αὐτῆς, κατὰ τὸν Στέφανον, ὅτι ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ Βιέννου τῶν Κουρήτων ἑνὸς ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἄρην γενομένης βίας ἣν ἐνταῦθα φαίνεται... ἀπὸ Ὡτου καὶ Ἐφιάλτου τῶν παιδῶν Προσειδῶνος, καὶ μέχρι καὶ νῦν τὰ καλούμενα Ἐκτομφόνια θύονται τῷ Ἄρειν.

Ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης ἠμφισβητήθη ὑπὸ τε τῶν ἀρχαίων γεωγράφων καὶ τῶν νεωτέρων. Καὶ ὁ μὲν ἀνόνημος ἀκτογράφος θέτει αὐτὴν, ὡς εἴδομεν, μετὰ τὴν Ἱερραπύτην καὶ Λεβήνον ἐν ἴσῃ ἀποστάσει ἐξδομήκοντα σταδίων ἀφ' ἑκατέρας, ἐν δὲ τῷ πίνκι τοῦ Peutinger ἀπέχει τῆς μὲν Ἱερραπύτης 20 μίλια ῥωμαϊκὰ, 30 δὲ τῆς πόλεως Ἀρχαδίας. Τέλος δὲ ὁ Ἱεροκλῆς τάττει τὴν πόλιν ταύτην μετὰ τὴν Ἱερραπύτην καὶ Ἰνάτου.¹

Ἐκ τῶν νεωτέρων ὁ Κράμερ ὑπέθεσεν ὅτι ἡ Βιέννος ἔκειτο παρὰ τὸ σημερινὸν Κέβο-Σίδερο καὶ ἀνατολικῶς τῶν Ἀγίων Σαράντα.² Πιθανωτέρα δ' ὁμῶς φαίνεται ἡ γνώμη τοῦ Ἀγγλοῦ Pashley, καθ' ἣν τὸ σημερινὸν χωρίον ἡ Βιάνο διατηρεῖ τὸ τε ὄνομα καὶ τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Βιέννου, κείμενον ἀκριβῶς ἐν ἴσῃ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν θέσεων τῆς Ἱερραπύτης καὶ τῆς Λεβήνος.³

Ἄν τὸ χωρίον Βιάνο, ὡς φαίνεται βέβαιον, καίται παρὰ τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας πόλεως, μνησθέντες ἐκ τοῦ ὀνόματος τούτου ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου διετήρησαν ἀλύμνητον τὴν ἀρχαίαν τοπικὴν ὀνομασίαν ἣτις θὰ ἦτο Βιάνος ἢ Βιάνκα. Ἐπικυροῦται δὲ τοῦτο καὶ ὑπὸ τινος λατινικῆς ἐπιγραφῆς ἐπ' ἐσχάτων εὐρεθείσης ἐν Νεμαύσῳ, ἐν ᾗ μονοράχως τις κατεγγόμενος ἐκ τῆς γαλλικῆς πόλεως Βιέννης ἐπιγράφεται Viannensis διὰ τοῦ α' ⁴ γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ γαλλικὴ Βιέννα ἦτο ἀποικία τῆς κρητικῆς πόλεως, ἣτις ἐκλήθη οὕτως ἀεπειδὴ μία τῶν σὺν αὐτοῖς παρθένων, Βιάννα καλουμένη, χορεύουσα ὑπὸ τινος χάσματος ἐλήφθη. Τέλος δὲ ὁ ἐν τῷ α' τύπος τοῦ ὀνόματος τῆς ἐν Κρήτῃ πόλεως βεβαιοῦται καὶ ὑπὸ τινος χαλκοῦ νομίσματος προελθόντος ἐσχάτως ἐκ Κρήτης, οὗτινος ἐκδίδωμι ἐνταῦθα τὸ τε ἀπεικόνισμα καὶ τὴν περιγραφὴν.

1. Κεφαλή γυναικεία πρὸς δεξιὰ.

Ὁπ. ΙΑΒ. Ἀνθος ροιζῶς. Χαλ. 2 1/2

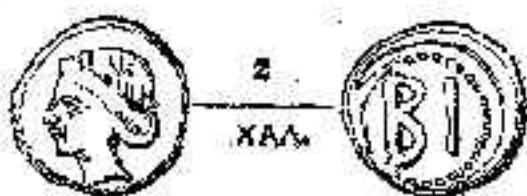
1. Ex. Parthey 640,6

2 Pashley, Travels in Creta. London 1837. I, σελ. 278.

3 Αἰνῶσι σελ. 276-278.

4 Revue archéologique 1879, σ. 314.

Πρό πολλῶν ἐτῶν ἀνευρέθη ἐν Κρήτῃ καὶ ἕτερον χαλκῶν νόμισμα, ἀποκτηθὲν ὑπὸ τοῦ Prokesch-Osten, ὅπερ νῦν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου παρ' οὗ ἠγορεύσθῃ ἡ τοῦ ρηθέντος συλλογὴ. Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶχον ἀνεκδοικῶς ἀποδῶναι εἰς τὴν Βιέννην καὶ ὑπὸ τῆς πόλεως ταύτης τὸ ὄνομα θὰ ᾔνοι βεβαίως κατατεταγμένον ἐν ἐκείνῳ τῷ Μουσείῳ. Τοῦ ἐν λόγῳ νομίσματος ὡς ἀνεκδότου κερκότητος ἐκμαγεῖον ἀδεία τοῦ συλλογέως δημοσιεύω ἐνταῦθα τὸ τε ἀπεικόνισμα καὶ τὴν περιγραφὴν.

2. Κεφαλὴ γυναικεία πρὸς ἀριστερά.

Ὅπ. BI ἐντὸς κύκλου ἐκ σφαιριδίων. Χαλ. 2

Διὰ τῆς βραχείας ταύτης δημοσιεύσεως προτίθενται κατὰ τ' ἀνωτέρω δύο νομίσματα εἰς πόλιν μὴ ἀντιπροσωπευομένην ἄχρι τοῦδε ἐν τῇ νομισματικῇ γεωγραφίᾳ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Η. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΡΩΜΑΙΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΘΑΛΑΜΟΙ ΜΕΤΑ ΓΡΑΦΩΝ. — Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Geffroy, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ῥώμῃ γαλλικῆς σχολῆς, μνησθέντος διὰ διαλυομένου τοίχου τινὸς ἐπὶ τοῦ Ἰσχυλίνου ἀνευρέθησαν πέντε ἐξ ἀγάλματα εἰς θραύσματα πεντήκοντα καὶ πλέον. Τὰ θραύσματα ταῦτα τὰ εἶχον μὲν μεταχειρισθῇ ὡς χαλκώματα εἰς τὰς ἀρμογὰς τοῦ τοίχου, ἀλλ' ὁμῶς ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι δύο τοῦλάχιστον ἀγάλματα θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἀνιδρυθῶσιν. Αἱ ἐργασίαι, αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ τῆς δεξιᾷ ὁχθῆς τοῦ Τιβέρεως πρὸ τῆς Φαρνεσίνας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πλατυνθῇ ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ, ἔφερον εἰς φῶς θαλάμους ἔχοντας θκυμαστὰς γραφὰς φιλοτεχνηθείσας ὑπὸ τεχνιτῶν καλλιτέρων ἐκείνων οὓς ἐγνώρισεν ἡμῖν ἡ Πομπηία. Ἡ διακόσμησις ἔχει ζωνηρὰ μὲν τὰ χρώματα, κομφὸν δὲ τὸ διάγραμμα. Ἐν μεταλλοῖς παριστάνονται σκηναὶ καθημερινῶν ἀντικειμένων (genre) οὐ τῆς τυχούσης τεχνοτροπίας, τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν ἀπεσπάρσθησαν ἐκεῖθεν ἵνα ἀνατεθῶσιν ἐν μουσείῳ. Ἐπειδὴ δ' οἱ θάλαμοι ἦσαν πλήρεις ὕδατος ἐγένετο χρῆσις ἀντλίων καὶ αἱ σκαφαὶ ἐξακολούθησαν.

Ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ὀλίγον πρὸς τὰ κάτω τοῦ ποταμοῦ εὐρέθησαν ὑπερμα-